

κῶν σαρκοφάγων τὸν ἀπεκάλεσαν γύπα. Σήμερον δὲ θεωρεῖται ὡς ἀποτελῶν ἴδιον γένος, ὅπερ διακρίνεται ἐκτὸς τῆς ἐνώσεως διαφορῶν χαρακτήρων τοῦ ὁργανισμοῦ, οὗς ἀνωτέρω ἐξεθέσαμεν, διὰ τοῦ ὑπὸ τὸ ἐπικύριον τῶν βοστρίχων ῥάμφους, καὶ τὸ κυριώτερον, διὰ τῆς παρατηρουμένης ὑπὸ τὸ κατώτερον χεῖλος τοῦ ῥάμφους γραφίδος ἐκ σκληρῶν πτερῶν.

Ἡ συγγένειά του μετὰ τῶν ἄλλων γυπῶν δὲν παρατηρεῖται μόνον εἰς τὸν ὁργανισμόν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἥθη του· διότι δὲν ζῇ ποτὲ μετὰ μνηστῶν ζευγῶν ὡς ὁ ἀετὸς, καὶ ἡ μεγάλη ἀνάγκη τὸν παρακινεῖ νὰ τρώγῃ ἐνίοτε ζῶα τεθνηκότα. Συχνάκις, πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἀπαντῶνται ἐπὶ ἐνὸς πτώματος, κατασπαράττοντες αὐτὸ κοινῇ, χωρὶς νὰ διαμφισβητῶσι τὴν ἐντελῆ αὐτοῦ κατοχὴν. Ἐντοσοῦτω εἶνε πτηνὸν γενναῖον, καθ' ὑπερβολὴν θηριώδες, σπανίως φαινόμενον εἰς τὰ ὄμματα τοῦ ἀνθρώπου καὶ διακρινόμενον διὰ τὸ μέγα ἀνάστημά του, καὶ τινὰς καταπληκτικὰς ιδιότητας τῆς μορφῆς του. Πολλὰ μυθώδη λήγονται περὶ αὐτοῦ· οἱ μὲν διηγέυνται ὅτι παρουσία αὐτῶν ἐκλεψοε βόας ζῶντας, οἱ δὲ βεβαιοῦσι μάχας αὐτῶν μετὰ τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες καταποθηθέντες καὶ ἡ-

τηθέντες, ἔμεινον βορὰ τοῦ πτηνοῦ, τὸ ὁποῖον τοὺς ἔφερεν εἰς τὴν κοιλίαν του ἵνα τοὺς κατασπαράξῃ ἐν ἀνέσει καὶ τὰ τεμάχια τούτων διαμοιράσῃ εἰς τοὺς πεινῶντας νεοσσούς του. Ἐποῖται μειρακιώδεις διηγήσεις δὲν ἔχουσιν ἀναμφιβόλως χρεῖαν ἀναιρέσεως ταῦτα δὲν λέγομεν περὶ ἐκείνων, οἵτινες περιγράφουσι τὸν γύπα ἔλκοντα ἀνθρώπους κοιμωμένους καὶ φέροντα παῖδας μέχρι τῶν κρημνωδῶν βράχων, ἐνθα τοὺς ἀφίνει νὰ πέσωσι· διότι οὐδὲν θετικὸν ἔχομεν διὰ νὰ πιστεύσωμεν περὶ τοιούτων πράξεων. Εἶνε ὁμως βέβαιον ὅτι ἐνίοτε ἀναρπάζει λαγούς, πρόβατα καὶ δορκάδας, καταδιώκει τοὺς μικροὺς αἰγαγρούς, τοὺς θορυβοὶ διὰ τῶν κραυγῶν του καὶ διὰ κτυπημάτων μὲ τὰς πτέρυγας, καὶ τοὺς κρημνίζει ἀπὸ τοὺς ἀποκρήμους βράχους, ἐνθα διὰ τῶν πτερύγων τοὺς καταβυθίζει εἰς τὰ βράθρα ὅπου τοὺς εὐρίσκει πεφονευμένους.

Ὁ Σαρκοφάγος Γύψ κατοικεῖ, ἀλλ' ἐν μικρῷ ἀριθμῷ, ὅλα τὰ ὑψηλὰ ὄρη τοῦ ἀρχαίου κόσμου· σπανίως εἰς τὰ Πυρηναιὰ καὶ τὰς Ἀλπεῖς καὶ συνήθως εἰς τὰ ὄρη τοῦ Τυρόλου καὶ τῆς Οὐγγρίας. Ὁ Παλλὰς τὸν ἀπῆντησεν ἐν Σιθέρᾳ, ὃ δὲ Βρούχιος ἐν Ἀβυσσινίᾳ. Τὸ σύνθεσις σώμα του ἔχει τεσσάρων ποδῶν μῆκος ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ ῥάμφους μέχρι τοῦ τέλους

τῆς οὐρᾶς· αἱ δὲ πτέρυγές του ἀνεωγμέναι, ἐννέα ἕως δέκα καὶ εἰς τινὰς δώδεκα ποδῶν· τοῦ δὲ κατὰ τὴν ἐκστρατεῖαν τῆς Αἰγύπτου φονευθέντος γυπὸς ἀμρότεραι αἱ πτέρυγες, κατὰ τὴν παρατήρησιν τῶν Κ.Κ. Μονγὲ καὶ Βαρβολέττου, ἀνεωγμέναι, ὑπερέβαινον τοὺς δέκα τέσσαρας πόδας.

ΤΑΟ-ΚΟΥΑΓΚ.

270^{ος} Αὐτοκράτωρ τῆς Κίρας.

«Ὁ γενικὸς διοικητὴς ἔλαβεν ἀρτίως ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν τελετῶν ἐπίσημον ἐπιστολὴν, ἀναγγέλουσαν εἰς αὐτὸν, ὅτι τὴν 14 τῆς πρώτης σελήνης, ὁ ἀνώτατος αὐτοκράτωρ ἀναβῆς ἐπὶ τοῦ δράκοντος, ἀνέχωρσεν πρὸς τὰ αἰθέρια βασίλεια. Τὴν αὐγὴν, κατὰ τὴν ὥραν μαδ, ἡ οὐρανία αὐτοῦ Μεγαλειότης παρέδωκε τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν εἰς τὸν τέταρτόν του υἱόν, Σε-Γο-Κῶ, καὶ τὸ ἑσπέρας κατὰ τὴν ὥραν λαί, ἀνέδηκεν εἰς τὰ οὐράνια δώματα.

• "Ενεκα τούτου, ἐγένετο διαταγή, ὥστε τὸ πένθος ἐπὶ τῇ τελευτῇ τῆς χήρας, μητρὸς τοῦ αὐτοκράτορος, ὅπερ ἐντὸς ὀλίγου ἐμελλε νὰ λήξῃ, νὰ ἐπαναληφθῇ ἀμέσως ὑπὸ τε τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ἦτο συγχωρημένον, διαρκοῦντος τοῦ πένθους, νὰ κείρωσι τὸ γένειον ἢ τὴν κόμην. Περί τῆς διαρκείας τοῦ αὐτοκρατορικοῦ πένθους θέλουν διαταχθῇ ἀκολούθως τὰ δέοντα. »

Τοιαύταις λέξεσιν ἀνηγγέλθη ὁ θάνατος τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Κίνας εἰς ἀπάσας αὐτοῦ τὰς ἀπεράντους ἐπικρατείας.

Τὸ συμβάν χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς 25 Φεβρουαρίου· ἀλλὰ τὸν Ιουνίον μόνον ἀνηγγέλθη καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ τοῦ ταχυδρομοῦ τῆς Ἰνδίας.

Ὁ Ταο-Κουάγκ (λαμπρός νοῦς) εἶναι ὁ διακοσιοςὸς ἐβδομηκοστὸς αὐτοκράτωρ τῆς Οὐρανίου ἐπικρατείας.

Ἐὰν ἡ δύναμις τῶν βασιλέων ἐξετιμᾶτο ἀναλόγως τῆς ἀρχαιότητος τῆς καταγωγῆς των, τῆς ἐκτάσεως τῶν κτήσεών των καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπηκῶν των, ὁ Ταο-Κουάγκ θὰ ἦτο βεβαίως ὁ μέγιστος μόναρχης τῶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων χρόνων. Ἡ ἱστορία τῶν προγόνων του ἀρχεῖται πρὸ 4000 ἐτῶν· ἐβασίλευσεν ἐπὶ 650.000 τετραγωνικῶν λευγῶν (τὸ πέμπτον τῆς ὕδρογείου σφαίρας) καὶ ἐδιοίκει 341, 486, 294 ψυχάς. (*)

Γεννηθεὶς τὸ 1780, ἐκ τοῦ αὐτοκράτορος Κιά-Κίγκ, υἱοῦ τοῦ αὐτοκράτορος Κιέν-Λούγγ, ἔμεινεν ὑπὸ τὸ ὄνομα Μιέν-Νίγγ, εἰς τὸ νέφος τὸ περικυκλοῦν τὰ τέκνα τοῦ Ἡ.Ιου., μέχρι τοῦ τριακοστοῦ ἔκτου ἔτους τῆς ἡλικίας του. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύ-

την διεκρίθη διὰ τινος ἀνδραγαθήματος, ὅπερ ἀντήχησε μέχρι περάτων τῆς Οἰκουμένης.

Ὁ εὐνοούμενος Αἰν-Τσίγγ, διοικῶν ἐν ὀνόματι τοῦ Κιά-Κίγκ, διενόηθη νὰ ἐκθρονίσῃ τὸν Κύριόν του, καὶ νὰ ἐνώσῃ τὸν τίτλον τοῦ αὐτοκράτορος εἰς τὴν ἐξουσίαν, τὴν ὁποίαν ἐξήσκει πραγματικῶς.

Μιὰ ἡμέρα, καθ' ἣν ὁ Πρίγκιψ ἐδίωκε τὸν ἐλέφαντα μετὰ τῶν δύο τοῦ υἱῶν, ὁ Αἰν-Τσίγγ συναθροίζει εἰς τὸ Πεκίνον τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ πλήθη καὶ τοὺς παραδίδει τὰς διόδους καὶ τὰ περίεξ τοῦ παλατίου. Αὐτὸς δὲ, μετὰ τινων παρατόλμων, καταλαμβάνει τὴν πρωτεύουσαν θύραν, καὶ περιμένει τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ αὐτοκράτορος, ἵνα τὸν σφαγίσῃ μετὰ τῶν δύο τοῦ υἱῶν.

Ὁ Κιά-Κίγκ ἔφθασεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς συνοδίας τῶν μανδρινῶν του καὶ τῆς φρουρᾶς τῆς τιμῆς. Καταλαμβάνει ἀνευ ἀντιστάσεως τὸν μέγαν πορσελαίνειον

(*) Ἀποκρίψεις, ἐκ τῆς Ἀσιατικῆς ἐφημερίδος τοῦ 1818.

πυλῶνα καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν του διαμονήν, κρουόντων μουσικῶν ὀργάνων, καὶ πολλῶν γονάτων κατὰ τὴν διάβασίν του καμπτομένων ἐμπροσθέν του. Ὁ Λιν-Τσίγγ, κύριος τοῦ αἰχμαλώτου του, χύνεται παρευθὺς ἵνα τὸν πληγώσῃ μεθ' ὅλης αὐτοῦ τῆς λύσεως. . . Ἀλλὰ τὴν στιγμήν, καθ' ἣν παρεβιάζε τὸν ἱερὸν οὐδὸν, νεανίας τις ὅστις εἶχεν ἀκολουθήσει τὸ κυνήγιον μετ' ἐνδυμασίαν δημώδη, καὶ ὅστις ἔμεινεν ὀπίσω βήματά τινα πρὸ τοῦ παλατιοῦ, ἐγνώρισε πλησιάζας τὸν προδότην καὶ τοὺς συνενόχους του. Ἀποσπᾷ τὰ μεταλλίνα κομβία τῆς τηθένου του, γαμίζει δι' αὐτῶν τὸ πυροβόλον του μετ' ἀπαρδειγμάτιστον ταχύτητα, σημαδεύει τὸν δολοφόνον ἐννοούμενον, καὶ τὸν ἐξαπλῶνει ἁμέσως ἄψυχον πρὸ τῆς θύρας τοῦ αὐτοκράτορος. . . Οἱ συνένοχοι τοῦ Λιν-Τσίγγ στρέφονται κατάπληκτοι, καὶ τίνα παρατηροῦν ὑπὸ τὸ ἐνδύμα τοῦ κυνηγοῦ; τὸν Μιέν Νιγγ, τὸν δευτερότοκον υἱὸν τοῦ βασιλέως, τὸν ὁποῖον ἐπίστευον ὅτι ἔμελλον νὰ φονεύσῃ μετὰ τοῦ πατρός του! . . Φεύγουν περίτρομοι, ῥίπτοντες τὰ ὄπλα των, καὶ παρασύροντες ὅλον τὸ ἀποστατήσαν στρατεύμα εἰς τὴν φυγὴν των· ὁ δὲ Μιέν-Νιγγ ἔσπευσε ν' ἀναγγεῖλῃ εἰς τὸν Κιὰ-Κιγγ τὴν κίνδυνόν του ἅμα καὶ τὴν σωτηρίαν.

Ὁ Κιὰ-Κιγγ ἀπολέσας τὸν πρωτότοκον υἱὸν του, ὀλίγον ὕστερον ἐγνωστοποίησεν ὅτι ὁ νέος σωτὴρ του ἔμελλε νὰ διαδεχθῇ τὸν θρόνον.

Ἡ δημοποίησις αὕτη περὶ τῶν κληρονόμων των εἶναι ἡ λαμπροτέρα καὶ ἐπισημοτέρα πρᾶξις τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Κίνας.

Ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ Ἡλίου αἰσθανθῇ ὅτι πλησιάζει ν' ἀναβῇ ἐπὶ τοῦ ὀράκοντος, συγκαλεῖ περὶ τὴν κλίνην τοῦ θανάτου τὴν οἰκογένειάν του καὶ τὸ μέγα συμβούλιόν του. Ἐπὶ παρουσίᾳ τούτων, γράφει μετ' χρυσοῦν καὶ ἀδαμαντοκόλλητον κονδύλιον, ἐπὶ φύλλου χάρτου ἐξ ὀρύζης τὸ ὄνομα τοῦ διαδόχου του. Τὸν ἐκλέγει ἅμα τὸν κρίνει ἄξιον, ἄνευ διακρίσεως πρωτοτοκίας. Ἐναποθέτει τὸ ὄνομα τοῦτο εἰς χρυσήλατον κιβωτίον τοῦ ὁποῖου τὸ κλειδίον παραδίδει εἰς τὸν πρωθυπουργόν. Οὗτος δὲ, εὐθὺς ἀφοῦ ὁ αὐτοκράτωρ ἀφήσῃ τὸν τελευταῖον στεναγμόν, προστάζει ν' ἀνοιχθῶσιν ἅπασαι αἱ θύραι τοῦ παλατιοῦ, καὶ παρόντων τῶν μεγιστάνων καὶ τοῦ συσσωρευμένου πλήθους, ὡς ἐκ τῆς ἀπαισίου ἀγγελίας, ἐξάγει ἐκ τοῦ χρυσήλατου κιβωτίου τὸν χάρτην, καὶ δηλοποιεῖ τὸ ὄνομα τοῦ νέου ἄρχοντος τῆς αὐτοκρατορίας.

Φαίνεται δ' ὅτι ὁ Ταο-Κουάγκ δὲν ἔλαβε καιρὸν νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν τύπον τοῦτον, καὶ ὅτι περιωρίσθῃ μόνον νὰ κηρύξῃ διὰ ζωῆς φωνῆς τὸν διάδοχόν του. Οὗτος δ' εἶναι, ὡς γνωστὸν, ὁ τέταρτος αὐτοῦ υἱός, Σέ-Γο-Κῶ, ἡ Σε-Τιγκ (αὐτολεξεῖ τέταρτος ἀδελφός). Ὅμως τὸ ὄνομα, ὑπὸ τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ διοικήσῃ θέλει γνωστῇ μόνον μετὰ τὰς ἐπικηδείους αὐτοκρατορικὰς τελετὰς, ὅτε καὶ πάντες πρέπει νὰ τὸν ἀποκαλῶσι διὰ τοῦ νέου ὀνόματός του.

Πιστεύομεν ὅτι ὁ τέταρτος οὗτος υἱὸς τοῦ Ταο-Κουάγκ δὲν θέλει λάβει τὴν τύχην τοῦ κληρονόμου τοῦ Κὰγκ-Ι, συγχρόνου τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ'. ὁ Κὰγκ-Ι

εἶχεν ὡσαύτως γνωστοποιήσῃ τὸν τέταρτον υἱόν του ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ χάρτου. Ἀλλ' ὁ δέκατος τέταρτος αὐτοῦ υἱός, συμφωνήσας μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἐσπεριώσθη τὸ στέμμα, προσθεὶς πρὸς τὴν μονάδα καὶ μίαν δεκάδα, καθ' ἣν στιγμήν ἡ ὑπερτάτη ἐκείνη πρᾶξις ἐμονογραφεῖτο.

Ἄς ἐπανελθωμεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Ταο-Κουάγκ. Τὰ δύο ἀξιολογώτερα συμβεβηκότα τῆς βασιλείας ταύτης ὑπῆρξαν ἡ συνωμοσία τοῦ Τχανκῶρ, καὶ ὁ πόλεμος τοῦ ὀπίου. Ὁ Τχανκῶρ, ἀξιωματικὸς τοῦ Τουρκεστάν, εἶχεν ἐπαναστατήσῃ τὰς ἐπαρχίας Ἰχί. Μετὰ πολυχρονίους μάχας συνελήφθη καὶ ἐκὰν ζῶν. Ἡ κόνις αὐτοῦ ἐβρίφθη εἰς τὸν ποταμόν, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Πεκίνου ἄπαντες δὲ οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ μετὰ χεὶρ τετάρτης γενεᾶς ὑπέφεραν τὴν αὐτὴν ποινήν. Τοιαυτὴ ἡ τραγικὴ τοῦ Σινικοῦ κώδικος. Εἰς μόνους τοὺς ἀποκαλύπτοντας τὴν ἐπιβουλὴν χαρίζεται ἡ ζωὴ. Ὅσκοπός καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἐννοεῖται. Οἱ συνωμοταὶ περιορίζονται στενωπῶς, ἡ ἁμέσως παραδίδονται ὑπὸ τῶν οἰκογενειῶν των. Τοῦτο δὲ εἶναι μὲν κατὰ πάντα θηϊκόν, ἀλλ' ὅμως ἐπιτηδεύτατον.

Τοῦ δὲ πολέμου τοῦ ὀπίου μᾶς εἶναι γνωστὴ ἡ ἀρχή, αἱ περιπέτειαι καὶ ἡ λύσις. Ἡ Ἀγγλία βλέπουσα τὸ πάθος τῶν Σινῶν πρὸς τὸ ναρκωτικόν τοῦτο καὶ τὰ ἑκατομύρια, τὰ ὁποῖα ἔμελλε νὰ κερδήσῃ ἀπὸ τὴν οὐράνιον αὐτοκρατορίαν, ἐσύστησε κατὰ τὴν συνήθειάν της ἐπὶ τῆς παραλίας ἐν ἐργαστήριον, ἐν βιβλιοπωλεῖον τῶν ἱερῶν βιβλίων, καὶ ἐν σκηνώμα. Αἱ Σινικαὶ ἀρχαὶ ἀντέστησαν, ὁ αὐτοκράτωρ ἀνεπέτασε τὰς σημαίας του, λαλαμπρυνένας μετὰ τέρατα ἐκπληκτικὰ. . . ἀλλὰ τὰ Ἀγγλικά τηλεβόλα δὲν ὀπισθοδρόμησαν ἀπὸ τὰ φόβητρα ταῦτα. Ἡ Ἀγγλία, νικήσασα εἰς Καντῶνα, εἰς Φο-Κιέν, καὶ Τσι-Κιάνγ, ἀπέσπασεν ἀπὸ τῆς αὐτοκρατορίας, ἀθίκτου εὐσεῖς πρὸ 4000 ἐτῶν, τὸ ῥάκος τῆς νήσου τοῦ Χόγκ-Κόγκ. Τοῦτο μόνον ἤξήκει νὰ πλημμυρῇσῃ τὴν Κίναν μετ' ὀπίου. Τὴν σήμερον ἡ ὑπόθεσις εἶναι τετελεσμένη. . . Ὅλοι οἱ Σινοὶ δηλητηριάζονται ἐναμίλλως, καὶ ὁ χρυσὸς των ἀνταλλασσόμενος μετ' ἡν οὐσίαν τοῦ μήκωνος, εἰσέρχεται σωρηδὸν εἰς τοὺς ρίχους τῆς μεγάλης Βρετανίας.

Τὸ νόστιμον εἶναι, ὅτι εἰς μόνους ἄνθρωπος εἰς Κίναν ἀπέθανε χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τὴν νίκην τῶν Ἀγγλων καὶ τὴν κατοχὴν τῆς νήσου τοῦ Χόγκ-κόγκ. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι ὁ αὐτοκράτωρ Ταο-Κουάγκ. Οἱ μανδαρίνοι του καὶ οἱ στρατηγοὶ του, τοὺς ὁποίους ἤθελε διατάξῃ ν' ἀπαγχονίσωσι, τῷ ἐκρυψαν τὴν ἡττάν των μέχρι τῆς τελευταίας του στιγμῆς. Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι ἡ ζωὴ τῶν υἱῶν τοῦ Ἡλίου δὲν ἐξυφάνθη ἅπασα ἀπὸ ῥόδα καὶ ἀπὸ κρίνα.

Ὁ νέος αὐτοκράτωρ, ὅστις γνωρίζει πλείοτερα τοῦ πατρός του, θὰ ἐμποδίσῃ ἢ γὰρ ἢ θὰ κανονίσῃ τὴν δηλητηρίασιν τῶν ὑπάρχων του; εἶναι προφανές ὅτι θὰ κάμῃ τὸ δεύτερον καὶ θὰ κοιμηθῇ εὐχαριστημένος, ἀφοῦ κανονίσῃ τὰ τῆς φαρμακείσεως. Τότε ἡ νομιμότης θέλει φονεύσῃ τοὺς Σινεὺς, ὅπως καὶ τοὺς Εὐρωπαίους, καὶ τὰ πάντα ἔσονται διὰ τὸ βέλτιον εἰς τὴν μεγαλειέταν ὅσον τὸ δυνατόν αὐτοκρατορίαν.